

 Renata Furman, 2015-11-02 07:58

Czego od nowego ministra zdrowia oczekują lekarze?

 Fot. MedExpress TV

Jakie pilne problemy w ochronie zdrowia powinien rozwiązać nowy rząd? O tym z dr. Jarosławem Pinkasem ekspertem ds. zdrowia, prezesem Instytutu Ochrony Zdrowia rozmawia Renata Furman.

Jakie pilne problemy w ochronie zdrowia powinien rozwiązać nowy rząd? O tym z dr. Jarosławem Pinkasem ekspertem ds. zdrowia, prezesem Instytutu Ochrony Zdrowia rozmawia Renata Furman.

Czego oczekuje Pan od nowego układu politycznego? Jakie są Pana trzy priorytety dla zdrowia?

Od nowego układu politycznego oczekuję prawdziwego dialogu, odrzucenia poczucia posiadania licencji na mądrość, tylko słuchania tych, którzy są najważniejsi w systemie czyli nas obywateli, nas pacjentów. Gdybym miał zaproponować pierwsze ruchy nowemu ministrowi zdrowia, doradzałbym zapytaniem środowiska lekarskiego, czego od niego oczekują. Wydaje mi się, że znam odpowiedź. Lekarze oczekują: uproszczenia procedur, zdjęcia z nich gigantycznej biurokracji, a także oczekują szacunku i zaufania, z istotnym naciskiem na słowo zaufanie. Lekarze nie mogą być ciągle poddawani kontroli. To zaufanie to np. niezbyt wielka ingerencja w to, co lekarze ordynują na receptach. Chociaż oczywiście powinni przepisywać świadomie te preparaty, do których mają zaufanie, zgodnie z zasadami wiedzy lekarskiej, ale nie ze względu na to, jak jest lek zarejestrowany. Tu odnoszę się oczywiście do słynnej historii związanej z EBMem vs. CHPLem. Presja wywierana na lekarzy, niepokój, że mogą ponieść – niesłusznie zresztą – konsekwencje, paraliżuje w wielu przypadkach działanie. Lekarze chcieliby, żeby z nimi rozmawiać. Mają całą masę pomysłów co zrobić, żeby system był sprawny. Pieniądzy w systemie jest po prostu dramatycznie mało. I lekarze, i cały personel medyczny chcą usłyszeć, skąd weźmiemy pieniądze na opiekę zdrowotną, która jest coraz droższa. Wszyscy sobie zdajemy z tego sprawę. Każdy algorytm postępowania dołącza procedurę, która jest droższa. I lekarz wreszcie musi mieć poczucie, że nie jest przeciwstawiany pacjentowi, że nie przypisuje mu się wszystkiego złego, co się w systemie dzieje. Nie tym, którzy tworzą system, odpowiadają za legislację i którzy system nadzorują. Z takim poczuciem nie da się wykonywać zawodu z pewną misją i przekonaniem. Z takim poczuciem wykonuje się procedurę, żeby się zabezpieczyć, nie mając żadnej satysfakcji z pełnienia pięknego zawodu lekarza, pielęgniarki, ratownika medycznego. Recepta jest dość nieskomplikowana - dialog, słuchanie. Na samym wstępie także kontynuacja rzeczy dobrych i natychmiast odcięcie się od rzeczy absurdalnych. Czyli, pewna zasada kontynuacji, ale też istotna idea dyskontynuacji, szczególnie jeżeli chodzi o zamknięte gabinety ministerialne, brak kontaktu ze środowiskiem, brak rozmowy z przemysłem i całym otoczeniem opieki zdrowotnej. No i przede wszystkim brak słuchania tego, co mówią pacjenci.